

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

X. De Restitutione spoliatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

DE MUTUIS PETITIONIBVS. TITVLVS IX.

Si reus conuentus uoluit, uel non possit excipere, si habeat unde...

Item oblatio ab actore libello, si reus conuentus nulli sit...

Et si solum coram Ordinario reuocatio talis sibi loquatur...

Utriusque autem, tam actoris, quam rei reuocatio...

De arbitrio dubitari poterit, an coram eis reuocatio...

Reus conuentus coram iudice laico, non potest reuocare...

Item e iuris est, si conuentus excommunicationis vinculo...

Super causa criminali non admittitur reuocatio: idem in causa...

Utriusque quoque, qui coram iudice criminaliter conuentus...

DE RESTITVTIONE SPOLIA-TORVM. TITVLVS X.

Intentio spoliati non potest reuocari, nisi super causa spoliati...

Is quoque, qui se quibusdam rebus, aut iuribus spoliatum...

Can. l. i. c. i. q. 1. c. l. i. c. i. q. 1. c. l. i. c. i. q. 1. c. l. i. c. i. q. 1.

stione spoli, audiendus. Restitutionis enim petitio in hoc...

Spoliatus est ante omnia, & quoad omnia, restituendus h. d. Sed et si spoliatus non primus coram iudice super spolio...

Quaestio spoli per modum reuocantis proposita non impedit...

Quem regetur, cum mutuae tunc intelligantur petitiones...

Cum spoliatus proponitur in modum exceptiois, nulla fertur...

Ed haec quidem obtinent, cum in modum actionis spoli...

Sed hanc quidem obtinent, cum in modum actionis spoli...

Trius casus priuatus a iudice dicitur spoliatus, si non seruauit...

Spoliatus autem non solum in intelligitur, qui a privato...

Spoliatus est intelligitur, qui mandauit spoliari, aut spoliatus...

Is quoque spoliatus intelligitur, qui licet ipse non spoliatus...

Can. l. i. c. i. q. 1. c. l. i. c. i. q. 1. c. l. i. c. i. q. 1. c. l. i. c. i. q. 1.

tori succedit in id vitium. Licet enim is non spoliaverit: cum tamen, quoad periculum animæ, non multum interit, utrum quis iniuste detineat, an alienum invaserit, contra huiusmodi possessorem spoliato per restitutionis beneficium, non obstante juris cavilis rigore, succurritur.

Renunciatio facta post spoliū non impedit spoliati restitutionem: sed si ante facta renuncietur, & testes super spontanea restitutione non sint admittendi ante restitutionem. h. d.

Lud quæritur a est, si post spoliū Ecclesiæ renunciat sit deneganda restitutio? & cum non sit verisimile, quod sponte proprio iuri renunciet, qui renunciat spoliatus huiusmodi non obstante renunciatōe, restitendus erit. Testes etiam partis alterius de iuramento, & renunciatōe sponte facta, non ante admittendi erunt, quàm spoliatus plenariè fuerit restitutus. Quod si ante b spoliū Ecclesiæ sponte abjurasse reperitur, perpetuum ei super negotio silentium imponendum erit.

Penit aliquos casus exceptos ab illa regulâ, spoliatus ante omnia restituitur. h. d.

Ubi & alii casus, quibus iure denegabitur spoliatis restitutio: ut puta, cum ager per modum exceptionis de alia spoliatio opponitur, aut tam super proprietate, quàm super spolio eodem tempore disceptari spoliatus ipse contulerit, aut ante restitutionis postulationem petitoria actio iudicium expertus succubuerit.

Probatio spoli, absentia spoliatoris, & lapsus temporis, non operatur restitutionem, si spoliator non abisset per contumaciam, vel delictum. h. d.

Idem si spoliator non per contumaciam, vel per delictum absente, ab apostolica sede ad iudicem spoliatus literas obtinuerit, ut si cum spoliato iudicibus constituerit, intra certum temporis spacium restituitur, si reus intra præfixum terminum sese iudici exhibere non possit, quancquam temporis lapsus immineat, & actor sit suam possessionem & dejectionem probare paratus, nihilominus restitendus non erit.

Si contra agentem de spolio opponatur exceptio, per quam concedatur aditorem non possidisse, spoliatus ante omnia non restituitur. h. d.

Ed & si talis opponatur exceptio, quæ agentem minimè possidisse concludat, tandiu sustinenda erit restitutio, donec super tali exceptione cognitum fuerit: ut ecce, nec laici spiritualia possidere, nec sacerdotes uxores habere possunt. Unde si vel illi se beneficiis spoliatos, vel hi ab uxoribus se desitutos coram iudice conqueantur, & ab adversariis de secularitate, vel de sacerdotio agentibus opponatur, proculdubio differenda erit restitutio.

Cum pro spoliatore nullat iuris præsumptio, spoliatus non est ante omnia restitendus. h. d.

Vinimo & cum sola juris præsumptio pro spoliatoe contra spoliatum militet, impedienda erit restitutio: ex quo apparet, e eum qui (exempli gratia) restitui postulat ad decimas, quas intra alienæ parochiæ limites possidisse asserit, nequaquam restituendum esse, nisi evidenter docuerit, quod earum possessionem legitimè assequutus fuerit: quia, eas occupasse iniuste verisimiliter præsumitur, cum ex prædiis perveniant intra alienam parochiam constitutis, manifestumque sit, eas iure communi ad eandem Ecclesiā pertinere, nisi aliud ostensum fuerit.

Beneficiis non restituitur ante omnia: idem si in restitutione timeatur de periculo animæ, vel scandalo, quæ differtur restitutio. h. d.

Lures præterea sunt casus, quibus spoliatus illicò non restituitur: veluti, cum hæresis animæ periculum immineret, vel scandalum timeri possit: & alii, qui non mi-

a. C. de ex. co. n. b. C. de ex. co. n. c. C. de ex. co. n. d.

nus secularibus, quàm Pontificis legibus committitur. Spoliatus potest suspensio petitoris ante omnia iure concedi: ut videtur per spoliatorum: sed si sit constitutus, nisi iure ante omnia videatur. h. d.

Ultremo sciendum est, in spoliatio omnia constitutum esse a, si spoliatus proprietatis litem impulerit, nullam de illata sibi violentia mentionem faciat, antequam renuntiet sibi, aut concilium in proprio iudicio, ut idem debeat super spolio, etiam petitorio suspensio, audiri. Quod si renunciatum fuerit, vel concilium, ut iam possit citia proprietatis litem comminari, ne lites litibus incalcemur, & via possit fraudata aperiri, causa non desat, possessio non erit comminatio nisi iudex, qui de causâ cognoscit, hoc ipsum ex illa causa viderit expedire: puta, cum ex persequente mentione vaforis facile arguitur, & spoliato, casu sine dolo spoliatoris, dominium probandi facultas subtrahat fuerit.

DE LITIS CONTESTATIONE

TITVLVS XI.

Litis contestatio est fundamentum iudicij, quæ definitur super ad substantiam. & quando dicitur la contestatio. h. d.

Actenus ea complexi sumus, quæ pertinet ad ante causam dictionem veritatis, quæ ante tam iudicii partes habentur, quæ iudicij præparatoria, perueniamus nunc ad ea, quibus iudicij iudicium constituitur. Est autem iudicium fundamentum quoddam, in contestatio nam si in partibus prætermis fuerit, proculdubio omnia, quæ quæ fuerint, corrent, sequè ipsos litigantes, iudicij laboribus & sumptibus vexabunt: unde nec restitui nec ad sententiam per iudicem processu possunt. Verò fit per petitionem in iure propoliam, & congrua responsonem sequutam, animo contestatio iure factam, cum iudex per narrationem negotij certam rationem ceperit: unde si quis petitionibus singulariter respondens, aut peremptoriam exceptionem proponens, negotium per hoc esse facta contestatio litis intelligitur.

Procurator, tutor, & similes, possunt iure iudicij. h. d.

Procurator, tutor, & similes, possunt iure iudicij. h. d.

Procurator, tutor, & similes, possunt iure iudicij. h. d.

Procurator, tutor, & similes, possunt iure iudicij. h. d.

Procurator, tutor, & similes, possunt iure iudicij. h. d.

Procurator, tutor, & similes, possunt iure iudicij. h. d.

Procurator, tutor, & similes, possunt iure iudicij. h. d.

Procurator, tutor, & similes, possunt iure iudicij. h. d.

Procurator, tutor, & similes, possunt iure iudicij. h. d.

Procurator, tutor, & similes, possunt iure iudicij. h. d.

Procurator, tutor, & similes, possunt iure iudicij. h. d.